

[Socialministeren.]

regel, hvorefter sociallovgivningen i almindelighed skulle kunne benyttes til afvikling af gæld til det offentlige, ville betyde en udhuling af principperne bag de gældende skatte- og afgiftsordninger.

Af *Jørgen Junior* (FP) til socialministeren (2/11 76):

»Vil ministeren tage initiativ til en lovændring eller dispensationsordning, der medfører, at dagplejemødre kan have ret til at passe 7 børn, ikke blot 5, som bistandsloven fastsatte?« (Spm. nr. 81).

Begrundelse.

Den foretagne ændring kritiseres af dagplejemødre og med rette. Der er ingen mening i på den foretagne måde at forsøge oprettelse af store, dyre institutioner og ødelæggelse af ordninger, der fungerer.

Der henvises i øvrigt til brev af 12. oktober fra børnehavepædagoger og dagplejemødre i Kolding til socialministeren.

Socialminister *Eva Gredals* svar (9/11 76):

Som anført i svaret på spørgsmål 20, stillet af folketingsmedlem Gunner Baunsgaard, er baggrunden for bistandslovens maksimum på 5 børn for såvel den private som den kommunalt formidlede dagpleje – et maksimum, der blev indsat i bistandslovsforslaget efter henstilling fra børne- og ungdomsforsorgens pædagogiske nævn – at undersøgelser har vist, at det ikke kan anses for betryggende, at en dagplejemoder alene påtager sig ansvaret for 6–7 børn. Det er endvidere nævnt, at socialstyrelsen allerede i 1972 i en vejledning vedrørende den kommunale dagplejeformidling anførte, at der som hovedregel ikke burde være mere end 4 børn i den enkelte dagpleje.

På denne baggrund anførte jeg i svaret på spørgsmål 20, at jeg ikke finder anledning til at gå ind for en lovændring i retning af den tidligere regel i børneforsorgsloven, der havde et absolut maksimum på 7 børn, og som i øvrigt var modificeret ved den nævnte henstilling fra socialstyrelsen om kun at formidle anbringelse af 4 børn.

Da anledningen til, at spørgsmålet rejses på ny, synes at være en konkret henvendelse fra 3 dagplejemødre i Kolding, som indtil den 1. april har haft tilladelse til at have 7 børn i dag-

pleje, skal jeg understrege, at det afgørende hensyn bag lovens maksimum er, at der ved dagplejen ikke stilles særlige krav om dagplejemoderens uddannelsesmæssige og øvrige forudsætninger, ligesom der heller ikke stilles særlige krav til de lokalemæssige forhold, og at det kun rent undtagelsesvis vil være tilfældet, at uddannede pædagoger virker som dagplejemødre. Jeg finder derfor intet grundlag for på baggrund af en oplysning om sådanne undtagelsestilfælde at overveje en forhøjelse af bistandslovens maksimum.

Det skal tilføjes, at en dispensationsadgang, ligesom en generel forhøjelse af det tilladte maksimum, ville kræve en lovændring og forekommer yderst betænkelig i betragtning af de hensyn, der ligger bag bistandslovens nedsættelse af børneforsorgslovens maksimum.

Jeg finder derfor heller intet grundlag for at overveje en lovændring om dispensationsadgang.

Af *Kjærulff-Schmidt* (FP) til socialministeren (2/11 76):

»Hvordan bedømmer ministeren Albertslund kommunes beslutning om at nægte økonomisk hjælp i medfør af bistandsloven til en enlig mor, der efter det oplyste er berettiget til sådan hjælp, med den begrundelse, at den pågældende har besluttet at gå med i Hedemarkens beboerforenings huslejeboycot over for AKB?«

(Spm. nr. 84).

Begrundelse.

Ifølge oplysninger i dagspressen har Albertslunds borgmester, Sv. Aage Madsen, der er formand for det sociale boligselskab AKB's datterselskab i denne kommune, bestemt, at borgere, der i øvrigt er berettiget til at opnå økonomisk hjælp i medfør af bistandsloven, skal nægtes denne hjælp, hvis de pågældende deltager i huslejeboycot mod de sociale boligselskaber.

Ifølge Ekstra Bladet for den 30. oktober og den 1. november har denne beslutning medført, at en enlig mor, der ellers har været berettiget til at modtage 630 kr. om måneden i hjælp fra det offentlige, er blevet nægtet hjælp.

Jeg beder om, at ministeren i sit svar vil oplyse, om hun finder, at det er hjemlet i loven og i øvrigt sagligt velbegrundet, at der ved tildeling af hjælp i medfør af bistandsloven tages hensyn af den nævnte art. I benægtende fald